

en meget flittig folketingsmand – kan man jo, som loven er nu, risikere, at noget bliver stemt igennem, som man er imod, fordi det hører under flere forskellige faggrupper, nøjagtig som det står beskrevet i SF's forslag.

Jeg skal ikke stå som forsvarer for forslaget, men i retfærdighedens navn vil jeg bare sige, at jeg har utrolig svært ved at forstå, at Socialdemokratiet kan indtage en sådan holdning til sammenkædningsreglerne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er jeg jo i den heldige situation, at jeg ved, hvad jeg har sagt, for det står skrevet ned, for jeg er jo også en flittig skriver.

Så jeg har gjort det, at jeg har set på netop de linjer, som hr. Poul Nødgaard referer til, og de gik nu mere på 35 pct.-reglen, som af nogle – og med god grund – er blevet opfattet som de passives tyranni over for de aktive, og det er klart, at en sådan situation kan resultere i, at der er nogle, der siger: Det er lige meget, hvad vi gør, for hvis ikke der er 35 pct. nejstemmer, så bliver det bare et ja!

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har overhovedet ikke lagt op til en diskussion med hr. Ole Vagn Christensen om 35 pct.-reglen, men alene om sammenkædningsreglerne. Og jeg kan forstå, at hr. Ole Vagn Christensen ikke svarer, fordi han ikke ved sit levende råd med hensyn til, hvad han skal svare på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, hr. Poul Nødgaard spurgte mig om, var, hvad jeg mente med udtalelsen om afgafts-følelsen i min fremstilling, og dér vil jeg gerne sige, at hvis hr. Poul Nødgaard havde hørt efter, ville han vide, at min fremstilling gik på 35 pct.-reglen.

Hvis vi skal til at tale om sammenkædningsreglerne, så er det noget helt andet, og dér mener jeg, at det er en blød linje, man har lagt op til her, for jeg mener også, at det er en alvorlig sag at kæde alt muligt forskelligt sammen, og der skal være en god grund til, at man som en sidste udvej kan gøre det.

Derfor skal alle andre muligheder være afprøvet, og her synes jeg parterne har vist forståelse for, hvor vigtigt det var at komme i den

rigtige retning, og jeg tror, det har været uhyggelig svært for dem at bevæge sig så langt, at nogle har måttet kaste deres sikkerhedsnet væk af hensyn til muligheden for at vælge en anden situation. Og det vil sige, at den situation, de kommer til at befinde sig i, er en ny situation, der lægger op til nyt ansvar blandt parterne med hensyn til netop at kunne håndtere de lidt lempeligere sammenkædningsregler.

Charlotte Antonsen (V):

Forligsinstitutionen er en vigtig brik i den danske model på arbejdsmarkedet, og den danske model sikrer, at beslutninger om arbejdsforhold og løn træffes så tæt på den enkelte lønmodtager som muligt.

I Venstre ønsker vi, at staten blander sig så lidt som muligt i, hvad parterne på arbejdsmarkedet ønsker at prioritere i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, og derfor er det også for os vigtigt at have en effektiv og respekteret forligsinstitution i de tilfælde, hvor parterne ikke kan blive enige. Hvis forligsinstitutionen ikke er effektiv, bliver risikoen for politiske indgreb større.

Det forslag til revision af de eksisterende bestemmelser, som regeringen her har fremsat, er udmærket. Regeringen har valgt at følge indstillingen fra LO og DA, og det er vi tilfredse med. En vigtig forudsætning for forligsinstitutionens virke er, at den respekteres af begge parter på arbejdsmarkedet.

Vi er klar over den forhistorie, der ligger på området, altså at der er en LO-kongres-beslutning om, at der skal være almindeligt flertal, og så har man fra LO's side haft forhandlinger med DA, som jo har været lidt bekymret for, om landet kunne risikere for ofte at blive kastet ud i konflikter. Og man er så nået frem til det kompromis, der er i regeringens lovudspil, og det er altså det, som også vi støtter. Ændringen af loven betyder, at det bliver lettere for de enkelte medlemmer og organisationerne at forkaste et forslag fra forligsmanden. Hvis stemmeprocenten er over 40, kan forkastelse ske ved simpelt flertal. I praksis har stemmeprocenterne været på mellem 35 og 42, og da tror vi, at stemmeprocenten vil blive højere, når den enkelte person ved sin stemmeafgivelse får større indflydelse på resultatet, og vi forventer faktisk også, at LO gør en større indsats for at sikre en stor stemmeprocent, så man ikke alene får nejstemmerne frem ved urafstemninger, men at man også får jastemmerne frem.